

**Commentarivs Pavli Bernriedensis, Antiqvi Scriptoris, De
Vita Gregorii VII. Pontif. Max.**

Paulus <Bernriedensis>

Ingolstadii, 1610

XLII. De causa maioris dilectionis in Paulum, quàm in alios mortales.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65381](#)

*a pro, continua-
bernalibus.*

XL. Olim cùm plus integro anno demorater cum
venerabili Sigeboto tunc Eptatici presbytero; postea
verò Beronicensi Præposito, post secundam visitationem
meam præscire cœpit in nocte, & suis^a contextalibus
primo mane prædicere, quotiescumque Lycum transi-
turus, & ad eam venturus eram in die. Adhuc enim ha-
bitauit hospes meus in Norica ripa fluminis; eo quòd
in ipsa minus sustineret à superuenientibus importu-
nitates.

XL I. In duabus autem huiuscmodi visitationibus
meis reminiscor Herlucam visionibus, & allocutioni-
bus non solum Beati Laurentij, & Wicterpi, sed etiam
gloriosæ DEI GENITRICIS MARIE latificatā
fuisse, & audisse quædam obliuioni tradita, quædam
propter infirmas mentes silentio velanda. Verun-
tamen ex tunc cœpit me peccatorem vehementer, ut
ipsa iurauit, in CHRISTO diligere, & nulli mortalium
plus, quam mihi de secretis suis credere, magni faciens,
quod per aduentum cæcitatis & surditatis nequaquam
fraudata fuisset tantarum reuelationum suavitate.

XL II. Ego iam dudum animaduerti, hanc, illa ne-
sciente, rationem fuisse tantæ erga me dilectionis suæ
ex occulta diuinitatis instigatione, quod præ omnibus
declaraturus essem ipsius sanctitatem. Talis præsigna-
tio charitatis extitit erga Seuerum Sulpitium in B Martino;
erga Adalbertum Ratisponensem Inclusum in
b Huius Vdal-
rici meminit
quoq; tanquam
insignis viri,
Paulus in vita
Greg. VII. non
procul à fine.

XL III. Tertia visitatione mecum ad Herlucam Ge-
berhardus alumnus meus, iam mihi per quinquennium
domi,

domi, forisque sociatus, & apud eam protinus, tanquam
in spiritu præuisus, inuenit gratiam: perrexit autem præ-
ter voluntatem meam: quoniam separationis consili-
um capessebam. Nimis enim grauatus eram Ratispo-
nensium Clericorum infestationibus, qui me, velut au-
dorem molestiarum suarum, odio habebant, & pro-
pter irreprehensibilem eius vitam, & linguam veridi-
cam. Vix ergo, & tardè solitariam adeptus Herlucae cō-
uentionem, rogaui eam, quatinus diuinam mihi pre-
cibus suis perquireret voluntatem. At illa vigilantius
orans, subito vidit sibi approximare Beatum Laurenti-
um comitante B. Wicterpo, audiuitque dicentem: ad-
hoc nolo te discessio[n]is consilium dare. Hoc autem dixi-
se B. Laurentium latuit me usq[ue] ad quartum decimum
annum.

XLIV. Tunc enim & prædictæ societatis biga quin-
ti Heinrici persecutione Ratispona depulsa, & Herluca
sceleratorum rusticorum furoribus ab Heptatico de-
cussa,^b conuenit in Beronica; egoque retractans, quod
firmiter mihi dissuasisset prænotatam disunctionem,
& nullam reddidisset rationem, supplicau[i] ei, usque ad
prædictæ visionis expressionem: sponte vero sua nar-
rauit, quod subiungo.

XLV. Dum forte oraret pro quodam familiari suo
in aduersitatibus posito, quo citius eum D E U S cle-
mēter eriperet ex hoc mundo, apparens ei Beatus Lau-
rentius subintulit: Oportet cum prius maior apati.

XLVI. In sequenti die rursus oranti, apparuit sacer-
dictus Wicterpus Episcopus, & velut exponens, quod
pridie dixerat B. Laurentius, præsignati hominis repre-
sentavit imaginem talia patientem, qualia & leguntur
de Iacobo Interciso, & referuntur de^c Theodomaro lu-

Z. 2 uau-

Paulus multa
passus est quod
schismaticis
Henricis quar-
to & quinto
Regibus, seu
tertio & quar-
to Imp. adha-
rere nolle.
a Videatur hac
b oculu[m] delen-
da.

Pellitur Paulus
lus cum Geb-
hardo suo Ra-
tisbona.
b conuenimus.

c De hoc in Ga-
ta Greg. VII.